

ΑΠΟΛΟΓΗΤΙΚΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Ευσταθίου Ζαβιτσάνου του Γεωργίου*, πρώην Δημοτικού Συμβούλου του Δήμου Μεγανησίου, κατοίκου Σπαρτοχωρίου του Δήμου Μεγανησίου

** (Το απολογητικό υπόμνημα, ήταν κοινό από όλους τους εγκαλούμενους δημοτικούς συμβούλους)*

ΠΡΟΣ

ΤΟΝ ΓΕΝΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ, ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΚΑΙ ΙΟΝΙΟΥ

Με την ΕΜΠ 4/25.02.2016 απόφασή σας, κλήθηκα σε απολογία, για το πειθαρχικό παράπτωμα της βαρείας παράβασης καθήκοντος, το οποίο αρνούμαι κατηγορηματικά ότι τέλεσα, επαγόμενος προς τούτο, τα παρακάτω:

A. Η ΚΛΗΣΗ ΣΕ ΑΠΟΛΟΓΙΑ

Σύμφωνα με το σκεπτικό της ΕΜΠ 4/25.02.2016 απόφασής σας, το πειθαρχικό παράπτωμα για το οποίο κλήθηκα σε απολογία, συγκροτείται από τα παρακάτω πραγματικά περιστατικά:

« Με την αριθμ. πρωτ. 24966/1137/28-12-2015 απόφαση του ασκούντος καθήκοντα Γεν. Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου, στα πλαίσια άσκησης ελέγχου νομιμότητας ακυρώθηκε η αρ. 117/2015 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Μεγανησίου στην οποία καταψηφίστηκε από τους δημοτικούς συμβούλους η αύξηση των τελών καθαριότητας και ηλεκτροφωτισμού παρότι κατατέθηκε τεκμηριωμένη εισήγηση της αρμόδιας Οικονομικής υπηρεσίας του Δήμου, με αποτέλεσμα τη μη ισοσκέλιση των ανταποδοτικών τελών.

Στη συνέχεια με την αριθμ. 06/2016 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Μεγανησίου κατά πλειοψηφία καταψηφίστηκε για άλλη μια φορά η αναπροσαρμογή των ανταποδοτικών τελών προκειμένου να ισοσκελιστούν.

Επειδή στο Δημοτικό και Κοινοτικό Κώδικα στο άρθρο 154 εμφανίζεται η υποχρέωση όλων των αιρετών οργάνων των Δήμων και Κοινοτήτων να συμμορφώνονται χωρίς καθυστέρηση προς τις αποφάσεις του Γενικού Γραμματέα που αναφέρονται σε έλεγχο νομιμότητας των πράξεων των συλλογικών και μονομελών οργάνων των Δήμων. Στην αντίθετη περίπτωση εγκαθιδρύεται αυτοτελής πειθαρχική ευθύνη.

Επιπλέον, επειδή ο μη προσδιορισμός από το δημοτικό συμβούλιο του ανταποδοτικού τέλους **εις το προσήκον ύψος** συνιστά βαρεία παράβαση καθήκοντος και επισύρει κατά των μελών αυτού πειθαρχικό έλεγχο.»

B. ΑΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΑΠΟΔΙΔΟΜΕΝΟΥ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΥ ΠΑΡΑΠΤΩΜΑΤΟΣ

B.1. Το νομικό πλαίσιο

B.1.1. Με το από 24-9/20-10-1958 β.δ/γμα "περί κωδικοποίησης εις ενιαίον κείμενον νόμου των ισχυουσών διατάξεων περί προσόδων των δήμων και κοινοτήτων" (ΦΕΚ 171), ορίζεται:

στο άρθρο 21 (παρ. 1), όπως η παράγραφος αυτή ισχύει μετά την αντικατάστασή της από το άρθρο 4 του ν. 1080/1980 (ΦΕΚ Α` 246), ότι:

"1. Δια τας υπό του Δήμου ή κ..... παρεχομένας υπηρεσίας καθαριότητας των οδών, πλατειών και κοινοχρήστων εν γένει χώρων, της περισυλλογής, αποκομιδής και διαθήσεως απορριμμάτων, ως και της κατασκευής και λειτουργίας κοινοχρήστων αφοδευτηρίων, επιβάλλεται τέλος οριζόμενον δι` αποφάσεως του συμβουλίου, υποκειμένης εις την έγκρισιν του νομάρχου"

και στο άρθρο 22 ότι:

"Δια τας δαπάνας εγκαταστάσεων, συντηρήσεως και ηλεκτρικής ενεργείας προς φωτισμόν των κοινοχρήστων χώρων επιτρέπεται δι` αποφάσεως του συμβουλίου, υποκειμένης εις την έγκρισιν του νομάρχου, η επιβολή υπέρ του δήμου ή κοινότητας τέλους μη δυναμένου να υπερβή τα τριάκοντα τοις εκατόν του εκάστοτε επιβαλλομένου τέλους καθαριότητας....."

Περαιτέρω, με το άρθρο 25 (παρ. 12) του ν. 1828/1989 (ΦΕΚ Α` 89), ορίστηκε ότι: *"Τα τέλη καθαριότητας και φωτισμού που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 21 και 22 του β.δ. 24-9/20-10-1958 (ΦΕΚ Α` 171) και του άρθρου 4 του ν. 1080/1980 (ΦΕΚ Α` 246), ενοποιούνται σε ενιαίο ανταποδοτικό τέλος. Το τέλος αυτό επιβάλλεται με απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου για την αντιμετώπιση των δαπανών παροχής υπηρεσιών καθαριότητας και φωτισμού, καθώς και κάθε άλλης δαπάνης από παγίως παρεχόμενες στους πολίτες δημοτικές ή κοινοτικές υπηρεσίες ανταποδοτικού χαρακτήρα. Για το καθορισμό του τέλους και τη διαδικασία βεβαίωσης και είσπραξης του τέλους αυτού εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν. 25/1975 (ΦΕΚ Α` 74), όπως τροποποιήθηκαν με το ν. 429/1976 (ΦΕΚ Α` 235) και το άρθρο 5 του ν. 1080/1980"*.

Εξάλλου, με το άρθρο 1 του ν. 25/1975 *"Περί υπολογισμού και τρόπου εισπράξεως δημοτικών και κοινοτικών τελών καθαριότητας και φωτισμού....."*. (ΦΕΚ Α` 74) ορίζεται ότι: "

1. Τα κατά την κειμένην νομοθεσίαν οφειλόμενα τέλη καθαριότητας και αποκομιδής απορριμμάτων και φωτισμού υπέρ των δήμων και κοινοτήτων καθορίζονται δι` έκαστον εστεγασμένον ή μη χώρον ανά μετρητήν παροχής ηλεκτρικού ρεύματος προς φωτισμόν παρά της ΔΕΗ και εξευρίσκεται δια πολλαπλασιασμού των τετραγωνικών μέτρων της επιφανείας του χώρου τούτου επί συντελεστήν οριζόμενον εις ακεραίας μονάδας δι` αποφάσεως του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου, εγκρινομένης υπό του Νομάρχου.

2. Η ως άνω απόφασις του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου, λαμβανομένη κατά μήνα Οκτώβριον, κοινοποιείται εις την ΔΕΗ μέχρι της 30ης Νοεμβρίου εκάστου έτους, ο δε εν αυτή οριζόμενος συντελεστής ισχύει από της 1ης του μηνός Ιανουαρίου του επόμενου έτους.....

3. Η επί τη βάσει του συντελεστή τούτου πραγματοποιημένη υπό της ΔΕΗ χρέωσις εκάστου καταναλωτού, ισχύει δι` ολόκληρον την χρονικήν περίοδον καθ' ην εκτείνεται ο` υπό ταύτης εφαρμοζόμενος κύκλος καταμετρήσεως ανεξαρτήτως αν ο κύκλος ούτος συμπίπτει προς το ημερολογιακόν έτος.

4. Δια της κατά την παράγραφον 1 αποφάσεως του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου δύναται να ορίζεται διάφορος συντελεστής κατά κατηγορίαν υποχρέων..... και μέχρι επτά (7) κατηγοριών, εξ` ων δύο δι` εστεγασμένους χώρους χρησιμοποιούμενους

δια κατοικίαν ή εγκατάστασιν φιλανθρωπικών ή νοσηλευτικών ιδρυμάτων..... και πέντε (5) δι' εστεγασμένους χώρους άλλης χρήσεως. Η διαφορά του συντελεστού μεταξύ της πρώτης και της τελευταίας κατηγορίας ανεξαρτήτως αριθμού κατηγοριών κατά τ' ανωτέρω δεν δύναται να οριστεί πέραν του τριπλασίου5.....6..... 7.....8.....

9. Η κατά το παρόν άρθρον οριστική βεβαίωσις των τελών συντελείται μόνο δι' εγγραφής του υποχρέου εις τον οικείον κατάλογον της ΔΕΗ επί τη βάσει της υπό του άρθρου 2 του παρόντος προβλεπομένης δηλώσεως, μη απαιτούμενης συντάξεως χρηματικού καταλόγου υπό του δήμου ή της κοινότητας.10.....".

Με τις προαναφερόμενες διατάξεις των άρθρων 21 και 22 του από 24.9.1958 β. δ/τος σε συνδυασμό και με τις όμοιες του άρθρου 25 (παρ. 12) του ν. 1828/1989, προβλέφθηκε η επιβολή, με απόφαση του οικείου δήμου, ανταποδοτικού τέλους καθαριότητας και φωτισμού για την αντιμετώπιση των δαπανών οργάνωσης και λειτουργίας των υπηρεσιών καθαριότητας και φωτισμού, καθώς και κάθε άλλης δαπάνης από παγίως παρεχόμενες στους πολίτες δημοτικές ή κοινοτικές υπηρεσίες ανταποδοτικού χαρακτήρα. Ενόψει αυτών, η σχετική απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου με την οποία καθορίζονται οι συντελεστές του τέλους αυτού, πρέπει να αποβλέπει στην πραγματοποίηση εσόδων κατά βάση αναλόγων προς τα προβλεπόμενα αντίστοιχα έξοδα. Η αναλογία, ωστόσο, αυτή εκφράζεται όχι με την απόλυτη ισοσκέλιση των δύο κονδυλίων (εσόδων - εξόδων), αλλά με μία κατά προσέγγιση αναλογική μεταξύ τους σχέση, η οποία υπόκειται αναγκαία και στις διαφοροποιήσεις από την επαλήθευση ή μη των προβλέψεων. Εξάλλου, για να είναι εφικτός ο έλεγχος της αναλογικής σχέσεως μεταξύ των κονδυλίων των εξόδων των υπηρεσιών καθαριότητας και φωτισμού, απαιτείται, κατά την έννοια των παραπάνω διατάξεων, η κανονιστική απόφαση που προβλέπει τους συντελεστές του οικείου τέλους, να αιτιολογείται επαρκώς, είτε στο κείμενο της, είτε με αναφορά σε συνοδεύοντα στοιχεία και ειδικότερα στο μεν σκέλος των εσόδων να παρατίθεται συγκεκριμένα στοιχεία, ενόψει επίκαιρων διαπιστώσεων, για το πραγματικό εμβαδόν των χώρων, κατά κατηγορίες και συνολικά, επί των οποίων υπολογίζονται οι συντελεστές, ώστε το προβλεπόμενο έσοδο να ανταποκρίνεται με την μεγαλύτερη δυνατή, προσέγγιση, ενόψει των υπαρχουσών πράγματι επιφανειών, στις συνθήκες που υφίστανται κατά το χρόνο λήψης της απόφασης περί καθορισμού των συντελεστών του εν λόγω τέλους, ενώ στο σκέλος των εξόδων να παρατίθενται ακριβή στοιχεία για τις επιμέρους δαπάνες που είναι αναγκαίες για την οργάνωση και λειτουργία των υπηρεσιών καθαριότητας και φωτισμού, ώστε να απεικονίζονται τα ακριβή χρηματικά ποσά που είναι απαραίτητα προς κάλυψη των δαπανών αυτών κατά το χρόνο λήψεως της αποφάσεως, καθώς και οι κατά προσέγγιση προβλεπόμενες για τη χρονική περίοδο που αφορά το τέλος αυξήσεις αυτών. Διαφορετικά, αν δηλαδή στην απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου, δεν περιλαμβάνεται διαπίστωση για την επικαιρότητα των στοιχείων που λήφθηκαν υπόψη για τον υπολογισμό των εμβαδών βάσει των οποίων έγινε ο καθορισμός των συντελεστών και των εσόδων, καθώς και τα συγκεκριμένα κονδύλια για τις αναγκαίες δαπάνες, η απόφαση με την οποία θεσπίζεται η σχετική ρύθμιση είναι πλημμελώς αιτιολογημένη, η δε νομιμότητα της κανονιστικής απόφασης, από την άποψη της πληρότητας της αιτιολογίας μπορεί να ελέγχεται, είτε ευθέως κατόπιν ασκήσεως αιτήσεως

ακυρώσεως, είτε παρεμπιπτόντως, από τα διοικητικά δικαστήρια, κατά την εκδίκαση διαφορών από την επιβολή των ένδικων τελών (βλ. χαρακτηριστικά Σ.τ.Ε 981/1992, 3850/1985, 5192/1983, 3263/1982, 2438/1982 κ.α.).

Από τις ανωτέρω διατάξεις προκύπτει ότι τόσο τα τέλη καθαριότητας όσο και τα τέλη φωτισμού, από της ισχύος του ν. 1829/1989 (3.1.1989), έχουν ανταποδοτικό χαρακτήρα, εν όψει δε του ανταποδοτικού χαρακτήρος των τελών αυτών, η απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου για τον καθορισμό, κατά κατηγορίες υποχρέων, συντελεστών των τελών καθαριότητας, τα οποία αποτελούν τη βάση για τον καθορισμό των τελών φωτισμού, ελέγχεται από της απόψεως της υπάρξεως μίας, κατά προσέγγιση, αναλογικής σχέσεως μεταξύ προβλεπομένων εσόδων και εξόδων των σχετικών δημοτικών ή κοινοτικών υπηρεσιών. Για να είναι όμως εφικτός ο έλεγχος της αναλογικής αυτής σχέσεως, απαιτείται όπως η προβλέπουσα τους συντελεστές του τέλους κανονιστική απόφαση του οικείου συμβουλίου να αιτιολογείται επαρκώς, είτε στο κείμενό της, είτε με αναφορά στα συνοδεύοντα αυτήν στοιχεία, με την παράθεση των προβλεπομένων εσόδων και εξόδων της δημοτικής υπηρεσίας καθαριότητας ποσών, για το έτος για το οποίο πρόκειται. (ΣτΕ 4006/2005 ΣΤΕ 2542/2005, 609/2004, 981/1992).

Β.1.2. Σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 17 του Ν. 1080/1980: «Μεταβολές της νομοθεσίας περί εσόδων ΟΤΑ κλπ»

«Το τέλος καθαριότητας και αποκομιδής απορριμμάτων θα καλύπτει υποχρεωτικώς τας εν γένει δαπάνας λειτουργίας της υπηρεσίας καθαριότητας, ήτοι τας αποδοχάς του τακτικού και ημερομισθίου προσωπικού, την προμήθειαν και συντήρησιν των μέσων αποκομιδής απορριμμάτων και καταβρέγματος, ως και πάσαν ετέραν δαπάνην, σχέσιν έχουσαν με την διεξαγωγήν, την λειτουργίαν και την εν γένει βελτίωσιν της υπηρεσίας ταύτης. Ο μη προσδιορισμός υπο του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου του τέλους εις το προσήκον ύψος συνιστά βαρείαν παράβασιν καθήκοντος και επισύρει κατά των μελών αυτού την εφαρμογήν των διατάξεων των άρθρων 120 και 124 του δημοτικού και κοινοτικού κώδικος.»

Εξάλλου, ενόψει του ανταποδοτικού χαρακτήρα του ως άνω τέλους, η απόφαση δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου για τον καθορισμό, κατά κατηγορίες υποχρέων, συντελεστών του τέλους αυτού, **ελέγχεται από της απόψεως της υπάρξεως μίας, κατά προσέγγιση, αναλογικής σχέσεως μεταξύ προβλεπόμενων εσόδων και εξόδων των σχετικών δημοτικών ή κοινοτικών υπηρεσιών (βλ. ΣτΕ 609/2004 επταμ. κ.ά.).** Για τη διενέργεια του ως άνω ελέγχου απαιτείται όπως η ορίζουσα τους συντελεστές κανονιστική απόφαση του οικείου συμβουλίου, να αιτιολογείται επαρκώς, είτε στο κείμενό της είτε με αναφορά στα στοιχεία που τη συνοδεύουν, με την παράθεση, ενόψει επίκαιρων διαπιστώσεων και ακριβών στοιχείων, των προβλεπόμενων εσόδων και εξόδων για τις παρεχόμενες υπηρεσίες, κατά το χρόνο στον οποίο αφορά η απόφαση αυτή (πρβλ. ΣτΕ 609/2004 επταμ., 3626/2006, 981/1992, 3850/1985 κ.ά.).

Περαιτέρω, σύμφωνα με τις ερμηνευτικές εγκυκλίου του Υπουργείου Εσωτερικών (βλ. 1/2001,2/2205, 1/2007 κλπ), τη νομολογία (ΣτΕ 2462/1999, 649, 950/81) και τη δημοσιονομική θεωρία πάγια γίνονται δεκτά τα παρακάτω:

- Το ανταποδοτικό τέλος διακρίνεται από το φόρο κατά το ότι αποτελεί μεν και αυτό, όπως ο φόρος, αναγκαστική οικονομική παροχή, καταβάλλεται, όμως, έναντι ειδικής αντιπαροχής, δηλαδή έναντι ειδικώς παρεχόμενης δημόσιας υπηρεσίας, προς

την οποία μάλιστα τελεί σε σχέση αντιστοιχίας, καθώς αποσκοπεί στην κάλυψη του κόστους παροχής της. Η δημόσια δε αυτή υπηρεσία, χάριν της οποίας επιβάλλεται το ανταποδοτικό τέλος, παρέχεται μεν χάριν δημοσίου σκοπού, εξυπηρετούνται όμως με αυτήν ταυτοχρόνως και όποιοι τη χρησιμοποιούν, που φέρουν και το βάρος των δαπανών της. Πρόκειται δηλαδή, για μονομερώς επιβαλλόμενες χρηματικές υποχρεώσεις, διακρινόμενες από τους φόρους, κατά το ότι η καταβολή αυτών, συνδέεται με την παροχή ειδικής ωφέλειας. Λόγω δε ακριβώς του δημόσιου χαρακτήρα της ειδικής αντιπαροχής, η υποχρέωση καταβολής του ανταποδοτικού τέλους δεν προϋποθέτει κατ' ανάγκην την πραγματική χρησιμοποίηση της υπηρεσίας, ούτε την ακριβή αντιστοιχία μεταξύ εσόδων - εξόδων, δεδομένου ότι αρκεί απλώς η δυνατότητα (ετοιμότητα) παροχής της υπηρεσίας και η κατ' αρχήν κάλυψη των δαπανών της από το τέλος που καταβάλλουν οι χρήστες της.

- Για να κριθεί η νομιμότητα της κανονιστικής πράξης επιβολής ανταποδοτικού τέλους, ως προς το εάν εκδόθηκε εντός της νομοθετικής εξουσιοδότησης, πλην των άλλων στοιχείων, θα πρέπει να περιέχει και τα εξής:

1. Καθορισμό συγκεκριμένου έργου ή παροχή συγκεκριμένων υπηρεσιών, τα οποία πρέπει να συμβάλλουν στη βελτίωση της ποιότητας ζωής, στην ανάπτυξη της περιοχής και στην καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών (σχετ. η υπ' αριθμ. 12/1997 Γνωμοδότηση Ν.Σ.Κ) και συσχετισμό τους με την ειδική ωφέλεια που προκύπτει για τους υπόχρεους καταβολής του τέλους. Η υπηρεσία ή το έργο, λόγω των οποίων επιβάλλεται το τέλος, πρέπει να έχει τοπικό αλλά και εξαιρετικό χαρακτήρα, δηλαδή να μην περιλαμβάνεται σε υποχρεωτικά παρεχόμενες υπηρεσίες ή εκτελούμενα έργα που χρηματοδοτούνται από άλλες πηγές.

2. Προσδιορισμό του κύκλου των προσώπων, για το ειδικό συμφέρον των οποίων προορίζεται η λειτουργία του έργου ή η παροχή των υπηρεσιών, ανεξάρτητα από το αν η ειδική ωφέλεια είναι για όλα τα πρόσωπα πραγματική ή εν δυνάμει (ΣΤΕ 3231/2005, 2462/1999). Η ειδική ωφέλεια του συγκεκριμένου κύκλου προσώπων από την παροχή της υπηρεσίας ή την εκτέλεση του έργου πρέπει να προκύπτει με σαφήνεια ή να μπορεί να διαπιστωθεί, ώστε να είναι εφικτή η δικαιολόγηση της επιβολής του ανταποδοτικού τέλους.

3. Το ανταποδοτικό τέλος θα πρέπει να έχει ως ειδικό προορισμό την εν όλω ή εν μέρει αντιμετώπιση της δαπάνης που απαιτείται για την κατασκευή του έργου και τη λειτουργία του ή για την παροχή της υπηρεσίας. Ο καθορισμός του ύψους του συντελεστή επιβολής του τέλους κατά κατηγορία υπόχρεων θα πρέπει να αποβλέπει στην πραγματοποίηση εσόδων κατά βάση ανάλογων προς τα προβλεπόμενα αντίστοιχα έξοδα, η αναλογία ωστόσο αυτή δύναται να εκφράζεται όχι με την απόλυτη ισοσκέλιση των δύο κονδυλίων (εσόδων-εξόδων), αλλά και με μια κατά προσέγγιση αναλογική μεταξύ τους σχέση (σχετ. η υπ' αριθμ. 54/2003 Γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ). Η σχέση αναλογίας ανταποδοτικού τέλους και δαπάνης πρέπει να προκύπτει από την κανονιστική πράξη επιβολής του τέλους και ειδικότερα από ενταγμένο σε αυτήν λογαριασμό, με σκέλη εσόδων και εξόδων, ή από λογαριασμό που θα συνοδεύει την κανονιστική πράξη (ΣΤΕ 3263/1982, 3850/1985, 981/1992).

- Τα έσοδα από ανταποδοτικά τέλη και δικαιώματα, πρέπει να καλύπτουν υποχρεωτικά τις δαπάνες των αντίστοιχων υπηρεσιών, αλλά να μην υπερβαίνουν το ύψος των δαπανών αυτών, γιατί διαφορετικό υποκρύπτεται φορολογία, πράγμα το οποίο είναι αντίθετο με το χαρακτήρα των υπηρεσιών αυτών, ως ανταποδοτικών.

- Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 25, παρ. 12 του ν. 1828/1989, το τέλος καθαριότητας και φωτισμού επιβάλλεται με απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου για την αντιμετώπιση των δαπανών παροχής υπηρεσιών καθαριότητας και φωτισμού καθώς και κάθε άλλης δαπάνης από παγίως παρεχόμενες στους πολίτες δημοτικές ή κοινοτικές υπηρεσίες ανταποδοτικού χαρακτήρα. Όπως προκύπτει σαφώς από την ανωτέρω διάταξη και παγίως δέχεται η νομολογία (ΣτΕ 1012/2002, 981/1992, ΔΠΡ ΑΘ 3280/2001), το συγκεκριμένο τέλος έχει ανταποδοτικό χαρακτήρα και ως εκ τούτου οι κανονιστικές αποφάσεις περί καθορισμού του ύψους του συντελεστή των τελών αυτών πρέπει να είναι ειδικά αιτιολογημένες, καθώς υπόκεινται στους κανόνες και τα κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω και επιτάσσονται από τη θεμελιώδη αρχή της ανταποδοτικότητας. Είναι αυτονόητο ότι ως παγίως παρεχόμενες υπηρεσίες ανταποδοτικού χαρακτήρα δε δύναται να θεωρηθούν υπηρεσίες για τις οποίες, από ειδικές διατάξεις, προβλέπεται η επιβολή διακεκριμένου ανταποδοτικού τέλους και η χρηματοδότηση τους από άλλες πηγές. Οι κανονιστικές αποφάσεις των δημοτικών ή κοινοτικών συμβουλίων για τον καθορισμό του τέλους λαμβάνονται το μήνα Οκτώβριο (παρ.2, άρθρου 1 του ν. 25/1975), ενόψει όμως της παρεχόμενης δυνατότητας παράτασης ψήφισης του προϋπολογισμού οικονομικού έτους 2007 των Ο.Τ.Α α' βαθμού μέχρι το τέλος Φεβρουαρίου 2007 (παρ. 2 του άρθρου 219 του π.δ. 410/1995, όπως αντικαταστάθηκε από την παρ. 7 του άρθρου 25 του ν. 3202/2003 και παρ.1 του άρθρου 159 του ν.3463/2006 - Κ.Δ.Κ), επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με πάγια θέση της νομολογίας (ΣτΕ 650/2002, 179/2002), οι προθεσμίες αυτές είναι ενδεικτικές και η τυχόν υπέρβαση τους για εύλογο χρονικό διάστημα, δεν προκαλεί ακυρότητα των σχετικών αποφάσεων. Ως εκ τούτου νόμιμα μπορεί να επιβληθεί το τέλος αναδρομικά από 1ης Ιανουαρίου του ερχόμενου έτους, ακόμη και αν η απόφαση του Συμβουλίου εκδοθεί μέχρι το τέλος Φεβρουαρίου 2007.

B.1.3. Σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν 3852/2010: «ΟΤΑ: Αρμοδ/τες-ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ - Εκλογές, Μητρ. Περιφέρεια κλπ.» και ειδικότερα:

Του άρθρου 68 παρ. 2

«Ο δημοτικός σύμβουλος εκφράζει τη γνώμη του και ψηφίζει κατά συνείδηση, αποβλέποντας πάντοτε στην εξυπηρέτηση του συμφέροντος του συνόλου των δημοτών.»

Του άρθρου 231:

1. Όλα τα όργανα των δήμων και των περιφερειών, συλλογικά και μονομελή, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου αυτών, οι επιχειρήσεις τους, καθώς και οι σύνδεσμοι έχουν υποχρέωση συμμόρφωσης χωρίς καθυστέρηση προς τις αποφάσεις του Ελεγκτή Νομιμότητας που εκδίδονται σύμφωνα με τα άρθρα 225 έως 228 του παρόντος.

2. Την υποχρέωση της παραγράφου 1 έχει και το πάσης φύσεως προσωπικό που υπηρετεί στα νομικά πρόσωπα της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου με οποιαδήποτε σχέση εργασίας.

3. Η μη τήρηση των υποχρεώσεων των προηγούμενων παραγράφων συνιστά σοβαρή παράβαση καθήκοντος, η οποία ελέγχεται πειθαρχικά κατά τις οικείες διατάξεις που διέπουν τους αιρετούς και το προσωπικό των ανωτέρω νομικών προσώπων.»

Περαιτέρω, για την κατάφαση της αντικειμενικής υπόστασης του πειθαρχικού παραπτώματος της παράβασης καθήκοντος, κρίσιμο στοιχείο αποτελεί και η παράλειψη του υπαίτιου να εκπληρώσει την υποχρέωσή του να συμμορφωθεί αμελλητί, προς την εκτελεστή πράξη του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, ενώ για την κατάφαση της υποκειμενικής υπόστασης, απαιτείται αφενός γνώση από τον υπαίτιο της παράβασης του καθήκοντός του και αποδοχή αυτής (δόλος) και αφετέρου γνώση από τον υπαίτιο της παράβασης του καθήκοντός του και παράλειψη συμμόρφωσης προς την υποχρέωσή του εξαιτίας της έλλειψης της προσοχής και επιμέλειας που όφειλε και μπορούσε να επιδείξει (βαρεία αμέλεια).

B.2. Το ουσιαστικό μέρος

B. 2.1. Τα πραγματικά περιστατικά

[α]. Με την 112/ 23.11.2015 απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής, που λήφθηκε με την ψήφο του Προέδρου της και Δημάρχου Μεγανησίου (ψήφοι 3 υπέρ και 3 κατά) καθορίσθηκε η αναπροσαρμογή των τελών φωτισμού και καθαριότητας για το έτος 2016, σύμφωνα με την πρόταση του Δημάρχου, η οποία προέβλεπε αύξηση σε ποσοστό 50 % στο οικιακό τιμολόγιο (από 0,60 ευρώ ανά τ.μ. σε 0,90 ευρώ ανά τ.μ.) και αύξηση 100% στο επαγγελματικό τιμολόγιο (από 1,50 ευρώ ανά τ.μ. σε 3,00 ευρώ ανά τ.μ.). Και αυτό γιατί, σύμφωνα με τον εισηγητή Δήμαρχο, η ως άνω αύξηση ήταν αναγκαία για να ισοσκελισθούν, τα έσοδα από την υπηρεσία καθαριότητας και ηλεκτροφωτισμού, που για το έτος 2016, με τις ισχύουσες τιμές, προϋπολογίζονται στο ποσό των 75.679 ευρώ, με τις δαπάνες για την καθαριότητα και τον ηλεκτροφωτισμό, που για το έτος 2016, προϋπολογίσθηκαν από τον Δήμαρχο στο ποσό των 128.452 ευρώ.

[β]. Περαιτέρω, με βάση την ως άνω απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής, το θέμα της αναπροσαρμογής των τελών φωτισμού και καθαριότητας για το έτος 2016, συζητήθηκε στην συνεδρίαση της 6^{ης} Δεκεμβρίου 2015 του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Μεγανησίου, το οποίο με την 117/6-12-2015 απόφαση του, απέρριψε την παραπάνω εισήγηση της Οικονομικής Επιτροπής με ψήφους 6 κατά, 3 λευκά και μόνο 2 υπέρ. Είναι φανερό, ότι η πρόταση του Δημάρχου, απορρίφθηκε και από συμβούλους της συμπολίτευσης, ενώ η πλευρά της αντιπολίτευσης είχε προτείνει να παραμείνουν τα δημοτικά τέλη στις ίδιες τιμές, καθότι οι προϋπολογιζόμενες δαπάνες είναι πλασματικά διογκωμένες και στο πραγματικό τους μέγεθος είναι ισοσκελισμένες με τα προϋπολογιζόμενα έσοδα από τις ανταποδοτικές υπηρεσίες.

[γ]. Παρότι η ως άνω 117/2015 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου δεν επέβαλε τέλη καθαριότητας και φωτισμού και συνεπώς δεν υπήρχε υποχρέωση για έλεγχο νομιμότητας, [αφού σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 225 παρ. 1 εδ. ε' του Ν. 3852/2010, «*οι αποφάσεις των συλλογικών οργάνων των δήμων και των περιφερειών αποστέλλονται υποχρεωτικά για έλεγχο νομιμότητας στην Αυτοτελή Υπηρεσία εφόσον αφορούν: α)....β).....,γ).....,δ)....., ε) την επιβολή φόρων, τελών, δικαιωμάτων*»], αποστέλλεται στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση για έλεγχο νομιμότητας. Φυσικά το ζήτημα στην προκείμενη περίπτωση, δεν είναι, αν ορθά η Αποκεντρωμένη Διοίκηση προέβη σε έλεγχο νομιμότητας, [αφού σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 226 παρ. 1 του Ν. 3852/2010,, από την τροποποίηση της ως άνω διάταξης με το άρθρο 7 του Ν. 4257/2014, (ΦΕΚ Α 93/14.7.2014) «*1. Ο Ελεγκτής Νομιμότητας μπορεί*

αυτεπαγγέλτως να ακυρώσει οποιαδήποτε απόφαση των συλλογικών ή μονομελών οργάνων των δήμων και των περιφερειών, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου αυτών και των κοινωφελών επιχειρήσεων, των ΔΕΥΑ και των μονομετοχικών ανωνύμων εταιρειών Ο.Τ.Α., καθώς και των συνδέσμων για λόγους νομιμότητας, μέσα σε προθεσμία δύο (2) μηνών αφότου η απόφαση έχει δημοσιευθεί ή εκδοθεί.», αλλά η ξαφνική σπουδή της Δημοτικής Αρχής να αποστείλει την απόφαση για έλεγχο και η άμεση παρέμβαση της Αποκεντρωμένης Διοίκησης να ελέγξει την νομιμότητά της, όταν στο πρόσφατο παρελθόν δεν έχει παρέμβει ούτε μετά από καταγγελίες για μη νόμιμες αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου !!!

[δ]. Περαιτέρω, με την 24.966/1137/28-12-2015 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης, η ως άνω 117/2015 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, η οποία δεν επέβαλε τέλη καθαριότητας και φωτισμού, ακυρώνεται για (δήθεν) έλλειψη αιτιολογίας, με το παρακάτω σκεπτικό:

«Στην αρ. 117/2015 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου δεν αναφέρονται η θέση και οι λόγοι που οι δημοτικοί σύμβουλοι την καταψήφισαν. Οι απόψεις και τα επιχειρήματα ενίσχυσης της αρνητικής τους στάσης είναι ανύπαρκτα, δια τούτο η απόφαση αυτή θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως αναιτιολόγητη και ελλιπής.»

Είναι αναμφίβολο, ότι η ως άνω απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης είναι ακυρωτέα, καθόσον, από το ένα μέρος δεν έλαβε υπόψη τα επιχειρήματα και τις απόψεις των δημοτικών συμβούλων που την καταψήφισαν καθόσον δε ζήτησε τα επίσημα απομαγνητοφωνημένα πρακτικά τα ως άνω συνεδρίασης στα οποία περιέχονται αναλυτικά οι θέσεις και οι απόψεις καθώς αι τα επιχειρήματα όλων των δημοτικών συμβούλων που ψηφίσαν κατά της πρότασης, ενώ από το άλλο μέρος με βάση τη σκέψη ότι δεν υπήρχαν απόψεις και επιχειρήματα των συμβούλων που καταψήφισαν δεν αποφαίνεται ότι η απόφαση είναι ακυρωτέα ως αναιτιολόγητη αλλά αντίθετα ρητά αναφέρει ότι η απόφαση αυτή θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως αναιτιολόγητη, χωρίς δηλαδή να αποφαίνεται ότι η συγκεκριμένη πράγματι είναι αναιτιολόγητη.

[ε]. Στη συνέχεια, μετά την 24.966/1137/28-12-2015 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης, ο Δήμαρχος Μεγανησίου, χωρίς προηγούμενη απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής, δηλ. παράνομα και αυθαίρετα, επαναφέρει το θέμα των ανταποδοτικών τελών στο Δημοτικό Συμβούλιο, το οποίο με την 2/ 10-01-2016 απόφασή του, η οποία μάλιστα ήταν ομόφωνη, καθόσον όλες οι ψήφοι ήταν κατά της πρότασης του Δημάρχου, πλην μιάς λευκής ψήφου του συμβούλου της συμπολίτευσης Παναγιώτη Κονιδάρη του Ιωάννη, απορρίπτει εκ νέου την πρόταση του Δημάρχου. Αξίζει να επισημανθεί στο σημείο αυτό, ότι η 2/ 10-01-2016 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, αποστέλλεται για έλεγχο νομιμότητας στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση, παρότι είναι ανυπόστατη καθόσον δεν αναρτάται στο πρόγραμμα «Διαύγεια», ενώ άξιο μνείας είναι και το γεγονός ότι δεν γίνεται ουδεμία αναφορά της ως άνω ομόφωνης απόφασης στο ιστορικό και το σκεπτικό της απόφασής σας με την οποία έχω κληθεί σε απολογία, παρότι διαλαμβάνει εξέχουσα σημασία στην άσκηση της πειθαρχικής δίωξης εναντίον μας.

[στ]. Τέλος

Στη συνέχεια, ο κος Δήμαρχος μεθοδεύοντας την ώρα και την μέρα συνεδρίασης της Οικονομικής Επιτροπής, την συγκαλεί εκ νέου στις 25/01/2016, με απουσία των τριών από τους επτά συμβούλους και εισηγείται εκ νέου την τροποποίηση των τελών, με

διαφοροποίηση ως προς τους συντελεστές. Ειδικότερα, μετά και την έντονη διαμαρτυρία των επαγγελματιών, μικραίνει στο 75% περίπου την αύξηση των τελών στο επαγγελματικό και αυξάνει επιπλέον στο 65% το οικιακό.

Στο δημοτικό Συμβούλιο που έρχεται η νέα πρόταση, με την 6^η / 01-02-2016 απόφαση του, απορρίπτεται με ψήφους επτά (7) κατά, τέσσερεις (4) υπέρ. Υπέρ ψήφισαν οι δ.σ Καββαδάς Κων/νος, Κονιδάρης Ι. Παναγιώτης, Δάγλας Λάμπρος -Νικόλαος, Πολίτης Νικόλαος.

Σχετικά με το πειθαρχικό παράπτωμα της σοβαρής παράβασης των καθηκόντων μου ως δημοτικού συμβούλου, όπως μου αποδίδεται αναφέρεται ότι είναι νομικά και ουσιαστικά αβάσιμη, τούτο δε για τους παρακάτω λόγους:

Με την 6-2016 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Μεγανησίου αποφασίστηκε κατά πλειοψηφία με ψήφους 4 υπέρ και 7 κατά η απόρριψη της πρότασης του Δημάρχου για την αναπροσαρμογή των τελών καθαριότητας και φωτισμού για το έτος 2016 για το οικιακό τιμολόγιο από 0,60 ευρώ το τ.μ σε 1 ευρώ το τ.μ. και για το επαγγελματικό τιμολόγιο από 1.5 ευρώ το τ.μ στο 2,62 ευρώ το τ.μ.

Αρχικά, όπως προαναφέρεται κατά την συνεδρίαση της 10.1.2016 κατά την οποία ελήφθη η 2/2016 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου ανέγνωσε στο σώμα επιστολή του επαγγελματικού και εμπορικού συλλόγου του Δήμου Μεγανησίου που απευθύνεται στο Δήμαρχο και στο Δημοτικό Συμβούλιο με την οποίαν εξέφραζε την πλήρη διαφωνία του συλλόγου στην αύξηση των τελών καταλήγοντας μάλιστα «...σας ζητάμε λοιπόν να σταματήσει κάθε σκέψη και κάθε συζήτηση για αύξηση Δημοτικών τελών εν μέσω της χειρότερης οικονομικής κατάστασης σε όσες επιχειρήσεις έχουν καταφέρει να επιβιώσουν ακόμη». Συνεπώς, για τη θέση που έλαβα κατά τη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου λήφθηκε υπ όψιν η σφοδρή αντίδραση των επαγγελματιών του δήμου για την υπερβολική αύξηση των τελών σε μια εποχή μάλιστα που όπως είναι γνωστό η οικονομία γενικότερα αλλά και ο τουρισμός στην περιοχή μας βρίσκεται σε μεγάλη οικονομική ύφεση.

Περαιτέρω, ο κύριος λόγος για τον οποίο δεν ψήφισα την πρόταση του Δημάρχου για την αναπροσαρμογή των τελών έγκειται στο γεγονός ότι ο προϋπολογισμός των εξόδων για την καθαριότητα και για το φωτισμό του έτους 2016 είναι ολοφάνερα πλασματικός, διογκωμένος δηλαδή με πρόθεση με τρόπο ώστε να καλύπτονται άλλες δαπάνες του Δήμου που δεν αφορούν τις ως άνω υπηρεσίες, γεγονός που σύμφωνα με τα προεκτιθέμενα ανωτέρω στην παράγραφο Β.1 καθιστά τα ανταποδοτικά τέλη παράνομα καθόσον πάγια γίνεται δεκτό στη νομολογία και τη θεωρία ότι τα τέλη που εισπράττονται για διαφορετικές υπηρεσίες για τις οποίες έχουν τεθεί αποτελούν παράνομη φορολογία και συνεπώς η λήψη μιας τέτοιας απόφασης τότε και μόνο συνιστά σοβαρή παράβαση του καθήκοντος του Δημοτικού Συμβούλου. Το γεγονός ότι τα ως άνω έξοδα για την καθαριότητα και τον φωτισμό είναι τεχνηέντως διογκωμένα προκύπτει από το γεγονός ότι τα αντίστοιχα έξοδα για το έτος 2015 είχαν καθοριστεί στο ποσό των εβδομήντα δύο χιλιάδων (72.000) ευρώ, ποσό το οποίο με μικρές αυξομειώσεις απαιτούσαν και για τα προηγούμενα χρόνια, ενώ το ποσό των εξόδων που εισηγήθηκε ο Δήμαρχος για το έτος 2016 ανέρχεται σε εκατόν είκοσι οκτώ χιλιάδων και τετρακόσιων πενήντα δύο (128,452) ευρώ, διαφορά η οποία σε καμία περίπτωση δεν δικαιολογήθηκε από τον εισηγητή Δήμαρχο καθόσον στον ως άνω προϋπολογισμό συμπεριλήφθησαν και οι τακτικές αποδοχές οδηγών και

εργατών που δεν απασχολούνται μόνιμα στον τομέα της καθαριότητας αλλά σε άλλες υπηρεσίες του δήμου για τις οποίες δεν προβλέπονται ανταποδοτικά τέλη. Έτσι, στην απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου της 8.8.2014 με την οποία καθορίστηκαν τα ανταποδοτικά τέλη για το έτος 2015 οι δαπάνες για την μισθοδοσία τριών οδηγών, δύο εργατών και εκτάκτου προσωπικού για τους καλοκαιρινούς μήνες προϋπολογίστηκε τότε στο συνολικό ποσό των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ, ενώ η αντίστοιχη δαπάνη για το έτος 2016 σύμφωνα με την εισήγηση του Δημάρχου προϋπολογίστηκε στο ποσό των (81.202) ευρώ. Είναι συνεπώς φανερό ότι για να καλυφθεί η ως άνω υπέρογκη και πλασματική αύξηση των δαπανών ο Δήμαρχος εισηγήθηκε αρχικά κατά την συνεδρίαση που λήφθηκε η 117/2015 απόφαση την αύξηση του οικιακού τιμολογίου από 0,60 ευρώ το τ.μ σε 0,90 ευρώ το τ.μ και την αύξηση του επαγγελματικού τιμολογίου από 1,50 ευρώ το τ.μ. σε 3,00 ευρώ το τ.μ και περαιτέρω κατά τη συνεδρίαση που λήφθηκε η 6/2016 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου για την αύξηση του οικιακού τιμολογίου από 0,60 ευρώ το τ.μ σε 1,00 ευρώ το τ.μ και την αύξηση του επαγγελματικού τιμολογίου από 1,50 ευρώ το τ.μ. σε 2,62 ευρώ το τ.μ. αξίζει να αναφερθεί στο σημείο αυτό ότι η ως άνω αυξομείωση των τελών από τον Δήμαρχο ήταν παντελώς αδικαιολόγητη καθόσον δεν ανέφερε τους λόγους για τους οποίους μετέβαλε την αρχική του πρόταση καθώς και την σκοπιμότητα αυτών, πλην όμως η αλήθεια είναι ότι σε κάθε περίπτωση και με την πρόταση αυτή επεδίωκε να ισοσκελίσει τα έσοδα από τα ανταποδοτικά τέλη με τις πλασματικά διογκωμένες δαπάνες. Συνεπώς, υπό τα δεδομένα αυτά, με την απόλυτη γνώση μου δηλαδή ως Δημοτικού Συμβούλου ότι τα προϋπολογιζόμενα έξοδα είναι πλασματικά και εμφανώς διογκωμένα σε συνδυασμό με την υποχρέωσή μου και το ταυτόχρονο δικαίωμά μου να ψηφίζω κατά συνείδηση σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 251 του Ν. 3852/2010 ψήφισα ως όφειλα κατά της εισήγησης του Δημάρχου συντασσόμενος εξάλλου με την πλειοψηφία των Δημοτικών Συμβούλων που είχαν την ίδια άποψη με εμένα. Μάλιστα για να καταδειχθεί η αβασιμότητα της πρότασης του Δημάρχου αναφέρεται ότι ακόμη και ο Αντιδήμαρχος του Δήμου, Αθανάσιος Κονιδάρης, πρότεινε μικρότερη αύξηση των ανταποδοτικών τελών, πρόταση όμως που δεν υπερψηφίστηκε.

Με βάση όλα τα παραπάνω, η πλημμέλεια που μου αποδίδεται ότι δεν συμμορφώθηκα με την 24966/2015 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης είναι παντελώς αβάσιμη καθόσον η ως άνω απόφαση δεν με υποχρέωνε να συμμορφωθώ σε κάποιο συγκεκριμένο καθήκον μου ως Δημοτικού συμβούλου αλλά αντίθετα ακύρωσε απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου για λόγους έλλειψης αιτιολογίας. Συνεπώς, εφόσον κατά τη συνεδρίαση που λήφθηκε η 6/2016 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, η γνώμη που εξέφερα ήταν απόλυτα δικαιολογημένη και τεκμηριωμένη σε επιχειρήματα που καταγράφηκαν στο σώμα της δε συντρέχει κανένας λόγος ακυρότητας αυτής και ως εκ τούτου δεν συνέτρεχε κανένα άλλο δεδομένο για να συμμορφωθώ με την ως άνω απόφαση του Γενικού Γραμματέα. Στη μοναδική δηλαδή αιτίαση της ως άνω απόφασης του Γενικού Γραμματέα που αφορούσε την έλλειψη αιτιολογίας συμμορφώθηκα πλήρως παραθέτοντας τεκμηριωμένα τις απόψεις και τα επιχειρήματά μου για την ψήφο που έδωσα. Είναι συνεπώς σαφές, ότι δεν συντρέχει εν προκειμένω ουδεμία παράβαση ου άρθρου 154 του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα που μου αποδόθηκε.

Περαιτέρω, για την πλημμέλεια που μου αποδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 17 του Ν.1080/1980 αναφέρεται ότι και αυτή είναι παντελώς αβάσιμη νομικά και

ουσιαστικά καθόσον σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη βαρεία παράβαση καθήκοντος των μελών του δημοτικού Συμβουλίου αποτελεί ο μη προσδιορισμός των τελών καθαριότητας «εις το προσήκον ύψος». Από τη γραμματική ερμηνεία και μόνο της ανωτέρω διάταξης εναργώς συνάγεται ότι δεν αποτελεί παράβαση καθήκοντος ο μη προσδιορισμός των τελών αλλά αντίθετα ο μη προσδιορισμός εις το προσήκον ύψος. Συνεπώς αντικείμενο διερεύνησης στην προκείμενη περίπτωση αποτελεί η εξειδίκευση της αόριστης νομικής έννοιας «προσήκον ύψος», η οποία έγκειται στην έννοια της δαπάνης που αρμόζει κάθε φορά σύμφωνα με τις συγκεκριμένες περιστάσεις και τα κρατούντα συναλλακτικά ήθη. Έτσι, όπως αναλυτικά προεκτέθηκε το προσήκον ύψος των ανταποδοτικών τελών για το έτος 2016 ταυτίζεται ακριβώς με τα μέχρι σήμερα ισχύοντα ανταποδοτικά τέλη καθόσον η οικονομική κρίση την οποία διέρχεται η χώρα σε συνδυασμό κυρίως με τις απαιτούμενες δαπάνες για την καθαριότητα για το οικονομικό έτος 2016, οι οποίες ουδόλως αυξήθηκαν σε σχέση με τα προηγούμενα έτη ή σε κάθε περίπτωση της ελάχιστης αύξησης αυτών οδηγεί αναμφίβολα στο συμπέρασμα ότι το προσήκον ύψος των ανταποδοτικών τελών που όφειλε να εισηγηθεί ο Δήμαρχος ήταν εκείνο το οποίο έχει καθοριστεί και ισχύει τα τελευταία χρόνια στο Δήμο Μεγανησίου και με βάση το οποίο τα ανταποδοτικά τέλη ισοσκελίζονται απολύτως με τις πραγματικές δαπάνες καθαριότητας και φωτισμού.

Από όλα τα παραπάνω σαφώς συνάγεται ότι η θέση που έλαβα στη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου κατά την οποία ελήφθηκε η 6/2016 απόφασή του ήταν απολύτως νόμιμη και ορθή καθόσον από τα προεκτιθέμενα προκύπτει ασαφώς ότι η πρόταση που καταψήφισα αφορούσε αύξηση των ανταποδοτικών τελών σε μη προσήκον ύψος, για το λόγο δε αυτό δεν είχα μόνο δικαίωμα ως Δημοτικός Σύμβουλος που ψηφίζει κατά συνείδηση αλλά και υποχρέωση που πηγάζει από την ως άνω διάταξη να την καταψηφίσω, όπως και έπραξα.

Κλείνοντας θα ήθελα να τονίσω εμφαντικά ότι αποτελεί πρωτόγνωρο φαινόμενο να καλούμαι να απολογηθώ γιατί έπραξα ακριβώς το καθήκον μου όπως αυτό προσδιορίζεται από την κείμενη νομοθεσία και όπως αυτό υπαγορεύεται από τη συνείδησή μου ως Δημοτικού Συμβούλου που ψηφίζει αποβλέποντας πάντοτε στην εξυπηρέτηση του συμφέροντος του συνόλου των δημοτών.

**Για όλα τα παραπάνω
Ζητώ**

-Να γίνει δεκτό το απολογητικό υπόμνημα μου ως νομικά και ουσιαστικά βάσιμο και να απαλλαγώ από τα πειθαρχικά παραπτώματα που μου αποδίδονται.

Μεγανήσι , 10 . 3. 2016

Ο απολογούμενος